

« De broers Hendriks in hun praktijkruimte.

Foto: Kees Bennema

TWEE BROERS BEGINNEN SCHOONHEIDSINSTITUUT

Samenwerken om te groeien

Stel: Al bijna twintig jaar run je een goedlopende schoonheidssalon. Je bent een professional, maar je wil niet tot het pensioen op dezelfde voet doorgaan. Je hebt een broer die commercieel is en die ook op zoek is naar meer. Dan begin je samen een huidverzorgings & wellnessinstituut op het Van Coothplein in Breda. Jij voert je vak uit en je broer zorgt voor het zakelijke aspect. Dit is het verhaal van Corné en Maurice Hendriks die Cestmoi openden.

door Patricia Akkermans

Op het Van Coothplein in Breda hebben Corné (42 jaar) en Maurice Hendriks (38 jaar) hun gloednieuwe cityspa Cestmoi geopend. Het mooie interieur is het werk van een architect, legt Corné uit. “Zelf hadden we ook ideeën, maar een architect komt met dingen waar je zelf nooit op komt.” Het resultaat mag er zijn. Als je de trap op gaat, word je ontvangen in de lounge-ruimte. De exclusieve cityspa heeft

twee cabines waar de behandelingen uitgevoerd worden. De kleuren en materialen zijn precies op elkaar afgestemd. Dit stadse wellnessinstituut gaat er van uit dat de klant weinig tijd heeft. Het ‘mezelf gun moment’ is voor de klant erg belangrijk. Daarom duurt een behandeling slechts anderhalf uur. Daarna neemt de schoonheidsspecialist nog een half uur met de klant de resultaten van de behandeling door. Huidverbetering is belangrijk. Hiervoor hebben de heren een apparaat aange-

schaft dat huidprogressie meet. Handig, want zo worden verbeteringen ook zichtbaar voor de klant. Corné Hendriks: “Resultaat is het belangrijkste doel in onze salon. Met het huidrapport kun je de situatie van de huid op het beginmoment vaststellen. Door een tweede meting na een aantal behandelingen is progressie aantoonbaar.”

Vertrouwen

Broer Maurice komt niet uit de schoon-

Bedrijf: Cestmoi huidverzorging & wellness

Eigenaren: Corné en Maurice Hendriks

Plaats: Breda

Begonnen: Mei 2008

Tegenvaller: Maand uitstel van de opening

heidsbranche, hij werkte als bouwmarktmanager. Is het niet moeilijk voor Corné om nu opeens zijn broer naast hem te hebben terwijl hij zijn andere zaak in Princenhage met vier personeelsleden al negentien jaar helemaal alleen runt? Corné: “Het geeft rust. Ik heb altijd veel ideeën, maar als je door tijdgebrek die plannen niet realiseert, werkt dit op een gegeven moment frustrerend. Daarnaast wilde ik groeien met mijn bedrijf. Nu ben ik 42, dat betekent dat ik nog tot mijn 65’ste moet werken. De salon loopt goed, maar ik wilde niet nog twintig jaar dag in, dag uit hetzelfde blijven doen. Een samenwerking met mijn broer was de ideale oplossing, want je hebt een blind vertrouwen in elkaar. Ook ben je ieder op een bepaald vakgebied gespecialiseerd.”

Corné en het personeel geven de behandelingen en Maurice is verantwoordelijk voor de financiën, marketing en het personeelsbeleid. Zo kan Corné zich volledig richten op de klant en hoeft hij zich verder niet druk te maken over zaken waar hij zich liever niet mee bemoeit. Corné: “Kijk maar naar de vergunningen die aangevraagd moesten worden voor deze nieuwe locatie. Dat heeft Maurice geregeld. Ik kan het er gewoon niet bij hebben.”

Broer Maurice is ook helemaal in zijn nopjes met de cityspa. “Onzekerheid en risico zijn voor velen redenen om er niet aan te beginnen. Maar het heeft ook een keerzijde, want het is een enorme uitdaging. We zijn pas in mei begonnen en het geeft nu al ontzettend veel voldoening om het plan op papier nu in de praktijk te zien werken.”

Meer info: www.cest-moi.nl

Avans sluit partnership met Rabobank

Avans Hogeschool en Rabobank versterken hun relatie. Rabobank verbindt zich voor vijf jaar aan de hogeschool.

door Ron Gregoor

BREDA - Avans Hogeschool heeft voor de komende jaren de doelstelling om met een beperkt aantal toonaangevende bedrijven en instellingen in de regio’s waar zij is gevestigd tot een meer structurele samenwerking te komen. De redenen hiertoe zijn onder andere een verdere ontwikkeling van het onderwijs door het creëren van vernieuwing in de leeromgeving van studenten en het intensiveren van de praktijkcomponent in het curriculum. Avans heeft bij de inrichting van haar curricula veel waarde aan samenwerking met het beroepenveld om garant te staan voor het

leveren van professionele beroepsbeoefenaars.

Als coöperatieve bank staat bij de Rabobank samenwerken centraal. Samenwerking is de rode draad door de geschiedenis van de coöperatieve Rabobank: mensen die samenwerken, banken die hun krachten bundelen en gespecialiseerde bedrijfs-onderdelen die hun kennis samenbrengen. De specifieke betekenis van de coöperatieve structuur is dat de groep het als haar eerste en belangrijkste taak ziet de belangen van haar klanten te dienen.

Beide partijen hebben de aansluiting van onderwijs naar bedrijfsleven dan ook hoog

in het vaandel staan en zijn daarom zeer verheugd met dit partnership.

Marja Kamsma, lid Raad van Bestuur Avans Hogeschool: “Avans is erg blij met Rabobank als nieuwe partner. De Rabobank staat midden in de samenleving en is evenals Avans Hogeschool sterk gericht op de regio. Het bank- en verzekeringswezen vervullen een zeer wezenlijke rol in de economie. Hoe zou onze samenleving eruit zien als niets te financieren of te verzekeren was? Wij leiden veel studenten op binnen het economische domein en zijn daarom vereerd met deze belangrijke speler samen te mogen werken.”

Willem-Peter Kriek, directievoorzitter Rabobank Breda: “Wij zijn bijzonder trots om partner van Avans te zijn. Al eerder hebben we de samenwerking opgezocht

bij de totstandkoming van een unieke HBO-variant Bank- en verzekeringswezen, waarbij studenten studeren én werken, na hun studie volledig gecertificeerd zijn en zeker van een baan. Het convenant omvat een strategische samenwerking tot 2012. Het doel is dat Rabobank een bijdrage levert aan de kennisontwikkeling en profilering van Avans en andersom dat Avans een bijdrage levert aan de bedrijfsbelangen van Rabobank. Wij stellen bijvoorbeeld gastdocenten, casuïstiek, docentstages en afstudeeropdrachten ter beschikking voor verschillende academies. Wij zijn van mening dat we onderwijs en praktijk met deze samenwerking dichter bij elkaar kunnen brengen. Dat is niet alleen van belang voor ons, maar voor de gehele Brabantse arbeidsmarkt.”

DE COLUMN

HET BEGINT PAS

We zijn afgelopen maand aan een financiële ramp ontsnapt. Net toen ik wat ouwe sokken ging verzamelen om mijn geld in te stoppen, keerde het tij. De kredietcrisis hebben we te danken aan de Amerikanen. Kredietverleners die hypotheek verstrekken aan mensen die eigenlijk geen huis kunnen betalen, banken die net een procent meer rente geven dan alle andere banken en daarbovenop de speculanten op de beurs, die niet wisten hoe snel ze hun aandelen weer moesten verkopen. Hebzucht en onkunde zorgden uiteindelijk voor de nodige paniek. Het was alle hens aan dek! Ineens wisten ze het niet meer, die Amerikanen. Ik heb me daar over verbaasd. De twee presidentskandidaten, die maar niet wisten wat ze moesten vinden. Het Huis van Afgevaardigden dat de reddingsplannen blokkeerde uit angst voor de naderende verkiezingen. De injectie van 700 miljard die niet werkte en de arrogantie van Het Witte Huis om de besprekingen van een wereldwijd reddingsplan door ambtenaren te laten voeren. Het was allemaal niet zo fraai.

Nee, dan Wouter Bos. Hij was niet bepaald mijn favoriete bewindsmann, ik vind hem nog steeds populistisch en te ver verwijderd van zijn eigen achterban, maar hij stijgt in mijn achting. Natuurlijk, het zal niet zijn eigen idee geweest zijn om Fortis over te nemen, ING te steunen en voor vele miljarden garant te staan voor de noodlijdende financiële markt. Maar hij aarzelde niet, hakte snel de knoop door, liet een prima indruk als leider achter en had steeds een goed verhaal. Over tot de orde van de dag? Was dat maar waar. Er staat ons een economische recessie te wachten. Banken zijn voorzichtig geworden met het lenen van geld. Bedrijven investeren daardoor niet meer en gaan zelfs bezuinigen. Het consumentenvertrouwen neemt steeds verder af, mensen houden de hand op de knip. Bedrijven die al niet zo lekker gingen, vallen om. Alles wordt duurder, terwijl we niet meer gaan verdienen. Ik wil niet zeuren, maar ik zie de bui al hangen. Ik ga nog maar gauw een weekje op vakantie voor het niet meer kan.

Ron Gregoor

Reacties kunt u sturen naar:
r.gregoor@bndestem-pzc.nl